

Σύλβια Κοιλάκου, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα κινηθεί αποφασιστικά σε ένα διπλό καθήκον: Να συμβάλει στη συγκρότηση κοινωνικής και πολιτικής αντιπολίτευσης ανατροπής και να πάρει πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς, ώστε να διαμορφώνεται και να δυναμώνει η εναλλακτική απέναντι στην κυβέρνηση, τη συναινετική αντιπολίτευση, τον βάρβαρο καπιταλισμό της εποχής μας. Αυτό τονίζει στο Πριν η Σύλβια Κοιλάκου σχετικά με την απόφαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ταυτόχρονα, τονίζει πως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός μαζικού, αντιφασιστικού κινήματος με καρδιά του την εργατική τάξη, που θα συγκρούεται με τον ρατσισμό, το δόγμα «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» και το σύστημα που γεννά τον φασισμό.

Συνέντευξη στον Κυριάκο Νασόπουλο

Ποια είναι τα κύρια σημεία της Απόφασης του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Το ΠΣΟ εκτιμά πως μπαίνουμε σε μια περίοδο πολιτικής ρευστότητας που τόσο οι «πάνω» όσο και οι «κάτω» αναζητούν πολιτικές μορφές έκφρασης για μια **νέα φάση αναμετρήσεων**. Μπαίνουμε σε μια νέα πολεμική εποχή του καπιταλισμού, σε μια πολύ δύσκολη και επικίνδυνη περίοδο, λόγω και της ανόδου της ακροδεξιάς, αλλά και με σοβαρές

δυνατότητες για την παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η Απόφαση θέτει στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ ένα διπλό καθήκον: Να συμβάλει αποφασιστικά για να συγκροτηθεί **κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση ανατροπής**. Να πάρει πρωτοβουλίες για την **ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς**, ώστε να διαμορφώνεται και να δυναμώνει η εναλλακτική απέναντι στην κυβέρνηση και τη συναινετική αντιπολίτευση, και συνολικά απέναντι στον βάρβαρο καπιταλισμό της εποχής μας. Σε αυτό το πλαίσιο κινείται η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Μιλάτε για την ανάγκη ανατρεπτικής αντιπολίτευσης. Η αλήθεια είναι πως και πολύς κόσμος το ψάχνει αυτό. Υπάρχουν, πάντως, πολλά κόμματα που εμφανίζονται ως αντιπολίτευση ή καλούν σε αυτή. Τι διαφορετικό λέει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η ανατρεπτική αντιπολίτευση για την οποία μιλάει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η ίδια **η αγωνιστική δράση του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος** με στόχους που επιφέρουν ρωγμές και κατακτήσεις, σε σύγκρουση με τις κεντρικές πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και της ΕΕ.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλει να συμβάλει στον ξεσηκωμό των εργαζόμενων και του λαού, στον αγώνα για «**Ψωμί-Ειρήνη-Ελευθερία**». Να συγκεντρώσει δυνάμεις και να ανοίξει δρόμους για να φύγει η άθλια αυτή κυβέρνηση, αλλά και για να ανατραπεί μαζί της η κυρίαρχη πολιτική. Παράλληλα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωτοστατήσει στο να εκδηλωθούν **σκληρές μάχες για νίκες και όχι για απλή διαμαρτυρία**, με τον **συντονισμό** και την **ενοποίηση** των αγώνων. Έτσι μπορεί να συγκροτηθεί **ανατρεπτική κοινωνική και πολιτική αντιπολίτευση**.

Σήμερα η λεγόμενη «**δημοκρατική**», «**αντιδεξιά**» αντιπολίτευση, είναι σε βαθιά κρίση. Για αυτό και όλο το αυτό το φάσμα δυνάμεων που κινείται σε αυτή την λογική (**ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά, ΜέΡΑ25**) δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στην υπόθεση του λαϊκού κινήματος. Από την άλλη το **ΚΚΕ** ποντάρει στην κοινοβουλευτικοποίηση των αγώνων, περιορίζεται σε αγώνες διαμαρτυρίας και σε διεκδικήσεις στα όρια του οικονομικού πλαισίου της κυβέρνησης και της ΕΕ.

Σε Ελλάδα, Ευρώπη, ΗΠΑ ενισχύονται διάφορες εκδοχές της ακροδεξιάς. Πού οφείλεται αυτό και ποια είναι η απάντηση;

Η άνοδος της ακροδεξιάς και των φασιστικών κομμάτων είναι γέννημα-θρέμμα και πολιτική έκφραση της κρίσης του σύγχρονου καπιταλισμού που γεννά τη φτώχεια, τον πόλεμο, την ανελευθερία. Ας μην ξεχνάμε εξάλλου ότι το ίδιο το σύστημα βλέπει την ακροδεξιά ως υποδοχέα της λαϊκής δυσaréσκειας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Τραμπ κυριάρχησε σε ένα περιβάλλον πλήρους απουσίας εργατικής πολιτικής, καθώς συγκρότησε ένα ρατσιστικό, μισογυνικό, εθνικιστικό και συχνά φασίζοντα λόγο, προβάλλοντάς τον ως ένα συνολικό πλαίσιο για να βγούμε από τη σημερινή «σήψη».

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** θα πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη ενός **μαζικού, αντιφασιστικού κινήματος με καρδιά του την εργατική τάξη**, που θα συγκρούεται με τον ρατσισμό, τα δολοφονικά κλειστά σύνορα, το δόγμα «**Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια**», για να φράξει το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Παράλληλα παλεύει ενάντια στις **κοινωνικές αιτίες** που ενισχύουν την ακροδεξιά. Για να πάρει **αντικαπιταλιστική κατεύθυνση** η δυσaréσκεια, να ενισχυθεί **η στρατηγική της ανατροπής**, να προβληθεί η **συνολική αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική εναλλακτική** στη βαρβαρότητα, ώστε το πολιτικό κενό να μην καλυφτεί από τα ρεύματα του κοινωνικού κανιβαλισμού.

Η αναζήτηση νέων «κεντροαριστερών» εναλλακτικών από τα συντρίμια του ΣΥΡΙΖΑ μόνο προς τα πίσω μπορούν να μας πάνε

Μέτωπο δημοκρατικών δυνάμεων, Προοδευτική Συνεργασία, Νέο Λαϊκό Μέτωπο, γιατί δεν συμφωνείτε με αυτές τις πολιτικές;

Η προοπτική να έρθει η ακροδεξιά στην εξουσία είναι προφανώς εξαιρετικά ανησυχητική. Όμως όλα τα παραπάνω που εμφανίζονται ως απάντηση, στην πραγματικότητα δεν είναι, ούτε μας καθησυχάζουν. Ούτε ο Μακρόν στη Γαλλία, ούτε ο Σολτς στη Γερμανία μπορούν να εμφανίζονται σαν «**μικρότερο κακό**» από το κόμμα της Λεπέν ή το AFD, αντίθετα με τις πολιτικές τους άνοιξαν το δρόμο στην ακροδεξιά. Αντίστοιχα στην Ελλάδα το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΕΑΡ, έχουν κυβερνήσει πάνω στην πλάτη των αντιδεξιών και αντιφασιστικών αισθημάτων του λαού και με την πολιτική τους γιγάντωσαν το τέρας της ακροδεξιάς. Ούτε βέβαια οι Δημοκρατικοί, τα γεράκια του πολέμου και οι εκπρόσωποι του κατεστημένου της αστικής τάξης των ΗΠΑ, μπόρεσαν να αναδειχτούν σε «**μικρότερο κακό**» και σε «**αντι-ακροδεξιό μέτωπο**».

Από την άλλη τα «λαϊκά μέτωπα» με πολιτικούς εκφραστές των συμφερόντων του

κεφαλαίου, όπως το **Νέο Λαϊκό Μέτωπο στη Γαλλία**, ή λογικές συμφωνιών **Β' γύρου εκλογών με τον Μακρόν**, δεν ανακόπτουν τον δρόμο στην ακροδεξιά, αλλά την ενισχύουν. Το παράδειγμα αυτό υπογραμμίζει και την ανάγκη της **πλήρους ανεξαρτησίας της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς από την αστική πολιτική και τους φορείς της.**

Η κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ έχει λάβει πλήρως εκφυλιστικό χαρακτήρα. Δεν πλήττεται και η Αριστερά μέσω αυτού;

Πράγματι, το τσίρκο της Κουμουνδούρου έχει χάσει κάθε ψήγμα αξιοπιστίας, έχει κατρακυλήσει και δημοσκοπικά και είναι σχεδόν αδύνατο να αντιστραφεί αυτή η πορεία. Δυστυχώς, όλα τα προηγούμενα χρόνια η κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, ως υπόδειγμα κυρίαρχης Αριστεράς στη συνείδηση του κόσμου, αμαύρωσε την εναλλακτική δυνατότητα της Αριστεράς συνολικά. Και αυτό είναι ένα συμπέρασμα με μεγάλη σημασία για το από δω και πέρα. Την ώρα που το δυναμικό της κοινωνικής αντιπολίτευσης σκάει μύτη, η αναζήτηση νέων «κεντροαριστερών» εναλλακτικών από τα συντρίμια του ΣΥΡΙΖΑ, μόνο προς τα πίσω μπορούν να μας πάνε. Εξάλλου, τόσο η ΝΕΑΡ που παριστάνει τον «**καλό παλιό ΣΥΡΙΖΑ**» όσο και το ΜΕΡΑ25 της **λελογισμένης ανυπακοής** ξεκινούν από την ίδια αφετηρία της **μισής ρήξης.**

Τι λέτε στον κόσμο που πίστεψε κάποτε στον ΣΥΡΙΖΑ;

Υπάρχει πολύς κόσμος που πίστεψε στον ΣΥΡΙΖΑ και έχει σοκαριστεί από τα εκφυλιστικά φαινόμενα. Ο κόσμος αυτός πρέπει να εμπνευστεί και να κινητοποιηθεί ξανά, δεν θέλουμε να απομακρυνθεί συνολικά από την πολιτική. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέλει να συζητήσει μαζί του για το με ποιο κίνημα και ποια Αριστερά μπορούμε να αντισταθούμε και να ανοίξουμε δρόμους για ευρύτερα ρήγματα στην αστική πολιτική. Θέλουμε να δώσουμε με αυτό τον κόσμο κοινές μάχες και αγώνες. Αλλά ταυτόχρονα τον καλούμε να κάνει την υπέρβαση, ενισχύοντας την κατεύθυνση ανασυγκρότησης του κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Ανάγκη πλήρους ανεξαρτησίας της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής αριστεράς από την αστική πολιτική και τους φορείς της

Παρόλα αυτά και ο χώρος της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και η ίδια η

ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αν και ο κόσμος της πρωτοστατεί στους αγώνες και τις πολιτικές μάχες, έχει προβλήματα. Πώς βλέπετε την επόμενη μέρα;

Αναγνωρίζουμε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η αντικαπιταλιστική Αριστερά χρειάζονται τομές και υπερβάσεις. Να ανασυγκροτήσουν την παρέμβασή τους στην κατεύθυνση ενός ισχυρού μετωπικού αντικαπιταλιστικού πόλου, που θα είναι ανοικτός στις σύγχρονες ανατρεπτικές τάσεις.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνει πολιτική πρόταση για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς προς κάθε αγωνιστή, ρεύμα και δύναμη που θέλει να παλέψει ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική με στόχο της ανατροπή της. Σε αυτή την κατεύθυνση θα αναλάβει πρωτοβουλίες, με πλατιά εξόρμηση στους εργαζόμενους και τη νεολαία, καθώς και το άνοιγμα διαλόγου με όλο το αγωνιστικό δυναμικό και τις δυνάμεις που κινούνται σε λογική αντικαπιταλιστικού μετώπου.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Πριν (9.11.24)

Πηγή: **ΠΡΙΝ**